

Sygn. akt IX W 4563/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. S. Ś.

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia i 11 lutego 2015 r. sprawy

J. K.

syna M. i H. z domu P.

ur. (...) w Z.

obwinionego o to, że:

w dniu 12 września 2014 r., ok. godz. 20¹⁷ w O. na skrzyżowaniu ulic (...) kierując samochodem m-ki S. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do wskazań sygnalizacji świetlnej i wjechał za sygnalizator przy czerwonym sygnale świetlnym nadawanym dla jego kierunku ruchu

- tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 kw w zw. z § 95 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych

ORZEKA:

I. obwinionego **J. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 92 § 1 kw w zw. z § 95 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych i za to na podstawie art. **92 § 1 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych, opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych i kosztami wydania opinii przez biegłego 600,60 (sześćset 60/100) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 12 września 2014 r., ok. godz. 20¹⁷ obwiniony J. K. kierował należącym do niego samochodem marki S. (...) o nr rej. (...), jadąc ulicą (...) w O. w kierunku skrzyżowania tej ulicy z ulicą (...). Obwiniony poruszał się lewym pasem ruchu z prędkością rzędu 40 km/h i zamierzał na tym skrzyżowaniu skręcić w lewo. W tym samym czasie ulicą (...) w kierunku ul. (...), w którą to w prawo chciał skręcić nieoznakowany radiowóz policyjny marki S. wyposażony w wideorejestrator. Kiedy jadący tym radiowozem dojechali do skrzyżowania na sygnalizatorze dla ich kierunku ruchu wyświetlany był czerwony sygnał świetlny, więc oczekiwali na jego zmianę. W momencie, gdy sygnał zarówno dla tego

kierunku ruchu, jak i dla pojazdów jadących na wprost w ul. (...) zaczął być nadawany sygnał zielony funkcjonariusze spostrzegli jadący od strony ul. (...) i skręcający w ul. (...) samochód m-ki S. (...). Zorientowawszy się, że musiał on wjechać na to skrzyżowanie przy nadawanym czerwonym sygnale świetlnym postanowili go zatrzymać, co udało im się dopiero na ul. (...). Po przeprowadzeniu kontroli wobec odmowy przyjęcia przez obwinionego mandatu karnego w kwocie 500,- zł został przeciwko niemu skierowany wniosek o ukaranie za popełnienie wykroczenia z art. 92§1 kw.

(dowód: zeznania świadków: M. Ł. – k. 32v, S. K. – k. 32v; notatka urzędowa – k. 5; wydruk z bazy (...) k. 4; schemat działania sygnalizacji świetlnej – k. 18-24; nagranie na płycie (...) k. 27; opinia biegłego – k. 35 – 45, zeznania biegłego – k. 50 – 50v)

Obwiniony zarówno w wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania wyjaśniającego jak i na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w momencie gdy wjeżdżał na to skrzyżowanie sygnalizator, jego zdaniem nadawał sygnał zielony, ale nie wykluczał, że w momencie gdy opuszczał to skrzyżowanie nadawany był na nim już sygnał czerwony. Twierdził, że z nim przez to skrzyżowanie zdołał przejechać jeszcze jeden pojazd. Podkreślił, że jeździ od 40 dni i nie miał wcześniej podobnych problemów.

(wyjaśnienia obwinionego – k. 32)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego generalnie nie zasługują na wiarę. Konfrontując je z wiarygodnymi zeznaniami przesłuchanych w tej sprawie świadków, ale i także z w pełni obiektywnymi dowodami w postaci nagrań z wideorejestratora radiowozu policyjnego i systemu (...) oraz przede wszystkim w pełni obiektywną opinią biegłego, należy uznać je nie tylko za niewiarygodne, ale i nielogiczne. Obwiniony przekonywał, że zarówno jego pojazd, jak i pojazd rzekomo jadący za nim wjechały na to skrzyżowanie przy nadawanym dla ich kierunku ruchu zielonym sygnale świetlnym. Wprawdzie nagrania zarówno z kamery wideorejestratora, jak i systemu (...) nie są doskonałe i nie widać na nich sygnałów nadawanych na sygnalizatorze dla kierunku ruchu, z którego na to skrzyżowanie wjechał obwiniony, jednak pozwalają one stwierdzić chociażby to, że za pojazdem obwinionego na to skrzyżowanie z kierunku z którego on jechał nie wjeżdżał już żaden pojazd. Podobnie świadkowie – funkcjonariusze Policji nie byli w stanie dostrzec, z uwagi na usytuowanie radiowozu, sygnału nadawanego dla kierunku jazdy obwinionego, jednak na podstawie sygnałów nadawanych na sygnalizatorach widocznych dla nich w momencie przejazdu przez to skrzyżowanie pojazdu marki S. byli w stanie stwierdzić, że musiał on to uczynić przy nadawanym dla niego sygnale czerwonym. Właśnie z powodu niedoskonałości tych omówionych wyżej dowodów Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, który dokonał rzetelnej i pełnej oceny materiału dowodowego. Doszedł na ich podstawie do logicznych i szeroko uzasadnionych wniosków, które w ocenie Sądu w pełni zasługują na podzielenie. Z uzasadnienia tej opinii wynika, że przy ustaleniach dotyczących zarówno prędkości pojazdu obwinionego jak i czasu przejazdu oraz momentu wjazdu za sygnalizator biegły posiłkował się wszystkimi dostępnymi dowodami, a więc zarówno nagraniami z kamery systemu (...) jak i nagraniem z wideorejestratora radiowozu oraz schematem działania sygnalizacji świetlnej na tym skrzyżowaniu. Dowody te w połączeniu z wyliczeniami przeprowadzonymi na ich podstawie doprowadziły biegłego do jednoznacznego wniosku, że w momencie wjazdu na to skrzyżowanie (przekroczenia linii warunkowego zatrzymania złożonej z prostokątów) na sygnalizatorze dla tego kierunku ruchu nadawany był (i to już od około 1 sekundy) czerwony sygnał świetlny.

Wbrew sugestiom obwinionego dla wyliczeń, które były podstawą takich właśnie ustaleń nie ma znaczenie nieco inny niż rzeczywisty rozmiar opon przyjęty w opinii. Rozmiar opon pojazdu obwinionego (a tym samym wielkość kół) dla najważniejszych wyliczeń opinii biegłego nie może być decydujący, bo podstawowym wzorem ustalającym np. prędkość pojazdu były dane dotyczące drogi przebytej przez ten pojazd w określonej jednostce czasu.

Tym samym Sąd przyjął, że opinia biegłego jest pełna, jasna i logiczna a tym samym jej wnioski w pełni zasługują na podzielenie i w jej świetle należy przyjąć, że obwiniony wjechał za sygnalizator w momencie, gdy nadawał on już sygnał

czerwony, a więc przypisać mu naruszenie norm przepisów art. 92§1 kw w zw. z §95 ust. 1 pkt 3 cyt. rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

Ustalenia tej opinii pozwalają również ocenić jako niewiarygodne zeznania świadka M. W. – kolegi obwinionego, który widać w pojęciu źle rozumianej solidarności koleżeńskiej przekonywał, że obwiniony wjechał na to skrzyżowanie przy zielonym sygnale świetlnym.

Wymierzając karę obwinionemu za przypisany mu czyn Sąd wziął pod uwagę, jako okoliczności obciążające, wysoki stopień szkodliwości społecznej wyrażający się w nagminności (wręcz pladze) takich zachowań kierujących, którzy w sposób rażący nie respektują, co można zaobserwować, na co dzień, wskazań sygnalizacji świetlnej ryzykując życie nie tylko swoje, ale i innych użytkowników ruchu.

Obwiniony dojeżdżając do skrzyżowania, zgodnie z normą przepisu art. 25 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, był zobligowany do zachowania szczególnej ostrożności i obserwowania sygnałów nadawanych przez sygnalizator S-1, dla jego kierunku ruchu oraz zareagować w sposób prawidłowy na zmianę nadawanego sygnału.

Sąd uznał jako jedyną okoliczność łagodzącą dotychczasową niekaralność obwinionego za wykroczenia i przestępstwa w ruchu drogowym.

W świetle powyższych okoliczności, biorąc pod uwagę naruszenie przez obwinionego jednej z podstawowych, wręcz kardynalnych norm przepisów prawa o ruchu drogowego, wymierzona obwinionemu kara grzywny nie może być postrzegana jako rażąco surowa. Może taka kara skłoni go do refleksji nad własnym zachowaniem na drodze i wdrożyć do przestrzegania porządku prawnego.

W ocenie Sądu osiągnięte przez ukaranego dochody pozwalają mu również na uiszczenie kosztów postępowania i opłaty oraz kosztów opinii biegłego.